

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžak/2/2021
Identifikačné číslo spisu: 1020201240
Dátum vydania rozhodnutia: 27.04.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Igor Belko
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:1020201240.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v právnej veci sťažovateľky (pôv. žalobkyňa): D. X. Y., nar. XX.XX.XXXX, perzskej národnosti, bez vierovyznania, štátna príslušnosť: Iránska islamská republika, slobodná, cestovný pas Iránu č. Z. vydaný dňa 02.05.2019 s platnosťou do 01.05.2024, posledný trvalý pobyt v krajine pôvodu mesto P.L., mestská časť K., ulica S. Č.. X, provincia P., t. č. na dlhodobej priepustke na adrese I. XXX, XXX XX C., právne zastúpená: Slovenská humanitná rada, o.z., Budyšínska 1, 831 03 Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Migračný úrad, so sídlom Pivonková 6, Bratislava, o správnej žalobe vo veciach azylu, o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 8SaZ/5/2020 zo dňa 18. novembra 2020, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť o d m i e t a.

Žiadnemu z účastníkov nepriznáva právo na náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom zamietol správnu žalobu sťažovateľky proti rozhodnutiu žalovaného č. ČAS: MU-PO-25-31/2020-Ž zo dňa 10.07.2020, ktorým jej nebol udelený azyl ani jej nebola poskytnutá doplnková ochrana podľa § 13 ods. 1 a § 13a zákona č. 480/2002 Z.z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

2. Proti rozsudku krajského súdu uvedenému v záhlaví tohto uznesenia podala sťažovateľka kasačnú sťažnosť, v ktorej navrhla, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

3. Následne v podaní zo dňa 22.01.2021 sťažovateľka s poukazom na technické problémy, ktoré sa vyskytli pri odosielaní kasačnej sťažnosti prostredníctvom elektronických prostriedkov (emailom) navrhla, aby jej kasačný súd podľa § 70 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „S.s.p.“) odpustil zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

4. Žalovaný sa v podaní zo dňa 10.02.2021 vyjadril k sťažnostným bodom podanej kasačnej sťažnosti, pričom navrhol, aby túto kasačnú sťažnosť súd odmietol ako oneskorene podanú, eventuálne aby ju zamietol ako nedôvodnú.

5. Sťažovateľka v replike zo dňa 09.03.2021 najmä uviedla, že kasačná sťažnosť bola podaná v posledný deň lehoty o polnoci, čo znamená, že lehota je zachovaná. Opačná argumentácia by popierala fakt, že deň má 24 hodín, pričom vzhľadom na osobitosti azylového konania by išlo o neprimerane striktnú argumentáciu.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa § 455 S.s.p., pričom zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná oneskorene a preto jednomyselne dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť je nutné podľa ust. § 459 písm. a) S.s.p. odmietnuť.

Podľa § 443 ods. 1 S.s.p. kasačná sťažnosť musí byť podaná v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu oprávnenému subjektu, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 443 ods. 5 S.s.p. zmeškanie lehoty uvedenej v odsekoch 1 až 4 nemožno odpustiť.

Podľa § 69 ods. 4 S.s.p. lehota určená podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa skončí uplynutím toho dňa, ktorý svojim pomenovaním alebo číselným označením zodpovedá dňu, v ktorom sa stala udalosť určujúca začiatok lehoty. Ak chýba tento deň v poslednom mesiaci lehoty, končí sa lehota uplynutím posledného dňa tohto mesiaca.

7. Po preskúmaní súdneho spisu považoval kasačný súd za nesporné, že napadnutý rozsudok bol právnenému zástupcovi sťažovateľky doručený (podľa údajov obsiahnutých v doručení) v pondelok dňa 14.12.2020. Keďže vo veci nešlo o prípad uvedený v § 145 ods. 2 S.s.p., lehota na podanie kasačnej sťažnosti bola jeden mesiac od doručenia rozsudku a skončila sa uplynutím dňa 14.01.2021 (štvrtok). Sťažovateľka bola napadnutým rozsudkom správne poučená o lehote jedného mesiaca na podanie kasačnej sťažnosti.

8. Právny zástupca sťažovateľky podal kasačnú sťažnosť proti rozsudku krajského súdu elektronickými prostriedkami- prostredníctvom elektronickej pošty, pričom z obsahu tejto elektronickej správy (č.l. 48) vyplynulo, že táto bola krajskému súdu odoslaná dňa 15.01.2021 o 00:01 hod., teda po uplynutí lehoty na jej podanie. Právny sťažovateľ tvrdil, že kasačná sťažnosť bola odoslaná na prelome dní 14. a 15.01.2021 o 00:00 hod. Podľa právneho zástupcom sťažovateľky predloženej prílohy (č. l. 77) bola kasačná sťažnosť odoslaná dňa 15.01.2021 o 00:00 hod., t. j. v čase, kedy už začal plynúť prvý okamih dňa 15.01.2021. Tento dátum je zároveň vyznačený ako deň odoslania v záhlaví elektronickej pošty.

9. Je potrebné zdôrazniť, že forma elektronickej komunikácie, ktorú zvolil právny zástupca sťažovateľky pri podaní kasačnej sťažnosti, nespadá do pôsobnosti zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o e-Governmente“). Z uvedeného preto zároveň vyplýva, že na túto formu elektronickej komunikácie (emailom) nemožno aplikovať pravidlo, podľa ktorého elektronické podanie je podané jeho odoslaním do elektronickej schránky orgánu verejnej moci (§ 25 ods. 1 tretia veta zákona o e-Governmente).

10. Pre zachovanie lehoty na podanie odvolania nie je rozhodujúci okamih odoslania e-mailu, ale okamih doručenia e-mailovej správy súdu, a to i keď sa tak stalo po úradných hodinách súdu (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Obdo/12/2016 z 31.01.2017).

11. Lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na správnom súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak podanie urobené elektronickými prostriedkami je doručené mimo pracovného času (§ 69 ods. 6 S.s.p.).

12. V tejto súvislosti kasačný súd cituje závery Ústavného súdu Slovenskej republiky obsiahnuté v jeho uznesení IV. ÚS 115/2020-16 zo dňa 01.04.2020: „Určenie rozhodného momentu pre záver o zachovaní lehoty - pri forme elektronickej komunikácie, ktorú zvolil sťažovateľ, vychádza z § 121 ods. 5 CSP (formulovaného rovnako ako § 69 ods. 6 S.s.p. - pozn. kasačného súdu), podľa ktorého lehota je zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť. Z tohto hľadiska je pre právny záver o zachovaní lehoty rozhodujúce posúdenie toho, či osoba, ktorá odosiela podanie prostredníctvom e-mailovej služby, odovzdala podanie orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť. Ústavný súd v tomto kontexte dospel k záveru, že pri využívaní bežnej e-mailovej služby ide o priame a bezprostredné využitie technického prostriedku, prostredníctvom ktorého sa uskutočňuje prenos dátovej (elektronickej) správy od odosielateľa k príjemcovi. V tejto forme elektronickej komunikácie nemožno uvažovať o konkrétnej e-mailovej aplikácii (službe) ako o orgáne, ktorý má povinnosť doručiť podanie v zmysle § 121 ods. 5 CSP. Z tohto pohľadu je rozhodným moment, keď bola e-mailová správa doručená príslušnému súdu, a nie moment odoslania tejto e-mailovej správy.“

13. Z vyššie citovaného uznesenia Ústavného súdu rovnako vyplýva, že právny zástupca sťažovateľky „je v zásade povinný znášať riziko komplikácií, ktoré pri tejto forme elektronickej komunikácie môžu vzniknúť. Je to dané aj povahou e-mailovej komunikácie, keďže súd môže zistiť, že osoba podala určité podanie, až keď mu je toto podanie doručené, vzhľadom na to, že na odosielajúcej strane vystupuje výlučne uvedená osoba, ňou zvolené hardvérové zariadenie a ňou zvolená e-mailová aplikácia. Okrem uvedeného je potrebné prihliadnuť aj na to, že preukázanie momentu odoslania e-mailu bežnými prostriedkami, napr. prostredníctvom tzv. screenshotu, t. j. fotografie obrazovky (ktorý zvolil aj sťažovateľ, pozn.), alebo pokročilejšími prostriedkami, napr. prostredníctvom exportu dát zo serverového logu vo formáte textového súboru, je pre zručnú osobu pomerne ľahko pozmeniteľným dôkazom. Nespochybniteľné preukázanie momentu odoslania e-mailu by vo svojej podstate bolo v sporných prípadoch potrebné realizovať takmer na úrovni znaleckého dokazovania certifikovaným subjektom na základe priameho vstupu do systému odosielateľa e-mailu. Aj tieto praktické hľadiská podporujú právny záver, že pri elektronickej komunikácii vo forme bežného e-mailu je rozhodujúci okamih doručenia e-mailovej správy, a nie okamih jeho odoslania.“

14. K obdobným nezrovnalostiam došlo aj v prejednávanej právnej veci, kedy z verzie e-mailu (ktorým bola kasačná sťažnosť odoslaná) vytlačenej krajským súdom vyplýva iný čas odoslania (o 00:01 hod.) ako z verzie vytlačenej právnym zástupcom sťažovateľky (o 00:00 hod.), čo len potvrdzuje praktickosť aplikácie vyššie citovaných záverov. V tejto súvislosti kasačný súd už vyslovil názor z ktorého vyplýva, že v čase o 00:00 hod. plynú prvý okamih nového dňa (uznesenie 1Sžk/2/2019 zo dňa 27.06.2019). Vychádzajúc hoc z právnym zástupcom sťažovateľky tvrdeného (skoršieho) času odoslania e-mailu dňa 15.01.2021 o 00:00 hod. (ktoré kasačný súd považuje za oneskorené) a vzhľadom na skutočnosť, že k okamihu jeho doručenia súdu zákonite muselo dôjsť neskôr, kasačný súd dospel k záveru, že kasačná sťažnosť bola podaná po uplynutí zákonnej lehoty na jej podanie.

15. Vo vzťahu k návrhu na odpustenie zmeškanej lehoty kasačný súd dodáva, že v zmysle § 443 ods. 5 S.s.p. zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť. V dôsledku tejto právnej úpravy kasačnému súdu neprináleží ani rozhodovať o tom, či zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti odpustí alebo nie.

16. Keďže kasačná sťažnosť bola podaná správne súdu po uplynutí zákonnej lehoty, musel kasačný súd oneskorene podanú kasačnú sťažnosť odmietnuť ako neprípustnú.

Podľa § 459 písm. a) S.s.p. kasačný súd uznesením odmietne kasačnú sťažnosť ako neprípustnú, ak bola podaná oneskorene.

17. Kasačný súd, vzhľadom na vyššie konštatovanú neprípustnosť kasačnej sťažnosti, o návrhu na priznanie odkladného účinku nerozhodoval.

18. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 v spojení s § 170 písm. a/ S.s.p., v zmysle ktorých pri odmietnutí žaloby žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, pričom na postup podľa § 171 S.s.p. nevidel dôvod.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný riadny opravný prostriedok.